

Enemic meu (un article d'Albert Punsola)

11/08/2002

ALBERT PUNSOLA

(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

La ciutat de Barcelona ha culminat el soterrament de la Ronda del Mig en un túnel de 2,2 quilòmetres que va des de Sants fins a les Corts. En els propers anys veurem obres similars en punts clau de la xarxa viària metropolitana. L'Hospitalet ha anunciat la semicobertura de la Gran Via abans d'arribar a la plaça Cerdà, i aquest vial serà objecte

així mateix d'una operació similar just a l'altre extrem, a partir de la plaça de les Glòries.

Aquestes actuacions s'emmarquen en la filosofia de la mobilitat sostenible i van acompanyades d'altres intervencions menys espectaculars, com ara l'ampliació dels espais per a vianants en el què s'anomena pacificació del trànsit. El terme pacificació és força suggestiu perquè ens introdueix en l'univers lèxic de la pau i la guerra o, si es prefereix, del combat.

A Barcelona, un terç dels desplaçaments urbans es fa amb cotxe i els dos terços restants a peu o amb transport col·lectiu. D'aquesta premissa parteix la idea, primerament, i l'acció, després, de prendre a l'automòbil l'espai que ocupa. Davant d'un enemic que ens ha arrabassat territori i sobirania, contraataquem legítimats -d-això no n'hi ha cap dubte- per la reducció del soroll i les emissions i, en definitiva, per l'augment de la qualitat de vida dels ciutadans d'una ciutat massa densa.

Però la metàfora és injusta perquè aquest enemic viu en nosaltres. De fet, som nosaltres mateixos. En la guerra real calen dos bàndols excoïents entre si. I aquí el ciutadà molest pel soroll pot ser demà el qui molesti altres ciutadans circulant per un indret que no s'hagi decidit soterrar.

Els poders públics saben que una política en principi positiva pot ensenyar en algun moment la seva part més contradictòria. Una part que prové de la col·lisió de drets, d'una banda, i del debat sobre el sentit de la democràcia participativa, de l'altra. Pel que fa al primer cas, ens podem plantejar per què ha de prevaler el dret a un determinat nivell de soroll per damunt del dret a no respirar gasos tòxics dins l'embús d'un túnel de 2,2 quilòmetres, sense parlar de la seguretat en cas d'accident.

Respecte al segon, estaran disposats els ajuntaments a soterrar altres vies tan sorolloses o més que la Ronda del Mig el dia que els afectats s-identifiquin com a tals i argumentin tan bé o millor que els qui ho han fet abans? Per què la C-31 a Barcelona, sí, i a Sant Adrià i Badalona, no? Ho demanarà el Maresme algun dia? Dirigirem els diners per a aquestes grans obres allà on s-articulin els discursos més impecables i les reclamacions més civilitzades?

La dimensió d'alguns problemes obliga a fer un canvi d-escala. Mirar la mobilitat urbana només com una batalla d-ocupació territorial deixa de banda elements com la quantitat de cotxes en circulació i el seu grau de llibertat.

És paradoxal que tot siguin benediccions per a la indústria de l'automòbil -amb pànic desmesurat si marxa a Bratislava- i que l-ús del cotxe parteixi d'un principi de llibertat infinita, mentre que alhora restringim i soterrem les conseqüències del que legítimem i defensem. Imaginem-nos un govern amb ministres d-economia i hisenda ultraliberals i ministres socialistes en la cartera d-afers socials. No

podem lluitar contra una cosa i promoure-la al mateix temps.

Sigui el model mexicà, el de Londres o un nou model barceloní, el que és cert és que l-oferta de vehicles en circulació ha de baixar, si no volem tenir una inflació permanent dels nostres carrers. Inflació que no resoldrem guardant la pols sota l-estora.

Si l-energia dels polítics i els ciutadans s-hagués esmerçat a reclamar un Pla director d'infraestructures fa 20 anys, com el que finalment s-ha aprovat, ara estaríem parlant en altres termes. Llàstima que l-impuls i les ambicions del pla semblin haver vingut d'un debat tan miserable anomenat -Madrid-Barcelona- més que no pas del debat sobre la mobilitat sostenible.

Més (http://bd.sostenible.es/sostenible/pubNoticia.inici?p_idioma=1&p_id=636) informació sobre Mobilitat a Sostenible.

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/enemic-meu-un-article-dalbert-punsola-0>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/enemic-meu-un-article-dalbert-punsola-0>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

(<http://www.diba.cat>)

Arxiu (</arxiu>)

Continguts per categoria (</tagclouds/chunk/3>)

Continguts per etiqueta (</tagclouds/chunk/1>)

Continguts per municipi (</tagclouds/chunk/2>)

Avís legal (<http://www.diba.cat/avislegal>)

Contacte (/formulari/contacte)

RSS (<https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=>)

(<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888>)

(<http://www.twitter.com/xarxasost>)

(<http://youtube.com/xarxasost>)

([rss.xml](#))
